

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Γ'

1 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1925

ΑΡΙΘ. 5

ΓΡΑΜΜΑ

ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΝΑΚΗΡΥΞΕΩΣ ΤΗΣ ΑΥΤΟΚΕΦΑΛΟΥ
ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΠΟΛΩΝΙΑΣ

*Αριθ. Πρωτ. 192.

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἡμῖν ἀγαπητὲ καὶ περιπόθητε ἀδελφε καὶ συλλειτουργε τῆς ἡμῶν Μετριότητος, κύριε Χρυσόστομε, τὴν φίλην ἡμῖν σεβασμίαν Αὐτῆς Μακαριότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι, υπερέδιστα προαγορεύομεν.

Μετὰ τὴν εἰς ἴδιον καὶ αὐθις ἀνεξάρτητον κράτος ἀποκατάστασιν τελευταίως τῆς Πολωνίας, ἣ ἐν αὐτῇ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία συνεκροτήθη, εὐλογία καὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτου Πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, εἰς αὐτόνομον Ἐκκλησίαν, φιλοτιμουμένην τὸ ἐφ' ἑαυτῇ ὅπως, περιφρουροῦσα ἄδικτον τὴν πίστιν καὶ τὴν εὐσέβειαν, διοργανώσῃ αὐτοχρόνως τὰ καθ' ἑαυτὴν στεγρῶς καὶ ἀνυσιμῶς, συμφῶνως πρὸς τὴν νέαν πολιτικὴν κατάστασιν τοῦ μέρους καὶ τὰς ἀνάγκας καὶ τὸ συμφέρον τοῦ καθ' αὐτὴν πληρώματος. Διὰ τοὺς τελευταίους ὅμως τούτους λόγους κοινῇ ἀπ' ἀρχῆς διεισοφουῖτο καὶ διευτυποῦτο γνώμη κλήρου τε καὶ λαοῦ, ὅτι μόνη ἢ αὐτοῦ ἐφαλὸς τῆς Ἐκκλησίας ταύτης συγκροτήσις καὶ διέλιξις ἡδύνατο τὰ καθ' αὐτὴν παγίωσαι καὶ τὴν ἀπόσκοπον αὐτῆς ἀσφαλίσει ἀνάπτυξιν.

Ἐκ τῆς γνώμης καὶ πεποιθήσεως ταύτης ἀφορηθεῖσα ἣ ἐν Πολωνίᾳ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, ἀπετάθη πρὸς τὴν καθ' ἡμᾶς Μεγάλῃν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν καὶ ἐκθεῖσα τὴν κατάστασιν καὶ τὰς ἀνάγκας αὐτῆς, ἐξητήσατο, ὅπως ἢ καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησία, ὡς Μήτηρ αὐτῆς ἀπὸ ἀρχῆς, μὴ παρίδῃ τὴν παροῦσαν δυσχερῆ αὐτῆς θέσιν, ἀλλ' ἐπικουρῶς καὶ νῦν, ὡσπερ πολλάκις ἐν τῷ παρελθόντι, ἐπερχομένη, ἐπιδαφιλεύσῃ ἐγκαίρως εὐλογίαν καὶ κῦρωσιν ἔγκυρον πρὸς τὴν αὐτοκέφαλον συγκροτήσιν αὐτῆς, ὡς μόνης ταύτης τῆς συγκροτήσεως δυναμένης ὑπὸ τὰς νέας τῶν καθ' αὐτὴν πολιτικῶν πραγμάτων συνθήκας ἰκανοποιῆσαι καὶ περιφρουρῆσαι τὰς ἀνάγκας αὐτῆς.

Πρὸς τὴν αἴτησιν οὖν ταύτην τῆς ἐν Πολωνίᾳ ὀρθόδοξου Ἐκκλησίας φιλοστόργως ἀποβλέψασα ἢ καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησία καὶ λαβούσα ὑπ' ὄψιν πρῶτον μὲν, ὅτι τὸ συναντιλαμβάνεσθαι τῇ ἐν Πολωνίᾳ Ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ παρουσίᾳ περιστάσει τῶν καθ' αὐτὴν ἐπιβέβλητο ὡς καθήκον, οὐ μόνον διὰ τὸ κεραιηγούμενον τῷ Ἀγιωτάτῳ τούτῳ Πατριαρχικῷ Οἰκουμενικῷ

θρόνῳ δικαίωμα τοῦ προνοεῖν περὶ τῶν ἐν ἀνάγκαις εὐρισκομένων Ἁγίων ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ ὅτι τῶν ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῶν ἐπὶ μέρους ἀδελφῶν αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν εὐρισκομένων, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἰδιαιτέραν τοῦ καθ' ἡμᾶς θρόνου σχέσιν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ταύτην, ὡς ἰδίαν μὲν αὐτῷ ἀπ' ἀρχῆς γνησίαν θυγατέρα, ἀνωμάλως καὶ ἀνευ τηρήσεως τῶν νενομισμένων κανονικῶν τύπων καὶ τὴν ἀπ' αὐτοῦ ἀπόσπασίν ποτε σχοῦσαν, δεύτερον δὲ ὅτι τὸ περὶ τοῦ αὐτοκεφάλου αἴτημα τοῦτο τῆς ἐν Πολωνίᾳ Ἐκκλησίας κατὰ πάντα συνεβιβάξεται πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἱερῶν κανόνων, ὀριζόντων τοῖς πολιτικοῖς καὶ δημοσίοις τύποις καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων τὴν τάξιν ἀκολουθεῖν «(Δ' Οἰκ. Συν. 17 καὶ Πενθέκτ. 38)», ὑπηγορεύετο δὲ ἅμα καὶ ὑπὸ τῶν πραγματικῶν ἀναγκῶν καὶ τοῦ συμφέροντος τῆς Ἐκκλησίας ταύτης, ἐχούσης ἄλλως καὶ λόγῳ τοῦ πληθους τοῦ πληρώματος καὶ λόγῳ τῆς ἐν κράτει ἀνεξαρτήτῳ καὶ φιλελευθέρῳ καὶ ὁμοίως τὰ δίκαια πάντων τῶν πολιτῶν ἀσφαλίζοντι ὑπάρξεως πάντα τὰ στοιχεῖα καὶ ἐγγύγια πρὸς αὐτοκέφαλον διοίκησιν, ἔγνω διὰ τοῦ, λόγους τούτους εὐμενῶς ἀποδέξασθαι τὸ πρὸς αὐτὴν ὡς ἄνω αἴτημα τῆς ἐν Πολωνίᾳ ὀρθόδοξου Ἐκκλησίας καὶ τὴν ἀπ' αὐτῆς χορηγήσῃ εὐλογίαν καὶ κῦρωσιν πρὸς τὴν αὐτοκέφαλον καὶ ἀνεξάρτητον ὀργάνωσιν αὐτῆς.

Καὶ οὕτω τῇ εὐλογίᾳ τοῦ Θεοῦ, συντελεσθέντων καὶ πάντων τῶν σχετικῶν καὶ ἐκδοθέντος καὶ τοῦ Πατριαρχικοῦ καὶ Συνοδικοῦ Τόμου, ἀνεδείχθη ἤδη καὶ συγκατηριδμήθη μετὰ τῶν αὐτοκεφάλων ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ ἣ ἐν Πολωνίᾳ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, ὡς ἀδελφὴ ἐν Χριστῷ τοῦντεῦθεν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας καὶ τῶν λοιπῶν ἀδελφῶν ὀρθοδόξων αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν κανονικῶς λογιζομένη.

Πεποίθαμεν δὲ ὅτι ἐπὶ τῷ αἰσῷ τούτῳ γεγονότι ἐγκάρδιον καὶ πᾶσαι αἱ ἀδελφαὶ ὀρθόδοξοι αὐτοκέφαλοι Ἐκκλησῖαι αἰσθανθήσονται χαρὰν, οὐ μόνον τὸ ἀναγκαῖον καὶ ἐπιβεβλημένον τῆς τοιαύτης πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ ἐν Πολωνίᾳ ὀρθόδοξου πληρώματος καὶ αὐταὶ συνομολογοῦσαι, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πλεον μὲθ' ἡμῶν ἀξιοχρῶς καὶ αὐταὶ ἐκτιμῶσαι, ὅτι καὶ ἄλλως ἐπαξίως εἰσέρχεται εἰς τὴν χορείαν τῶν ἀδελφῶν Ἁγίων ὀρθοδόξων αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν Ἐκκλησία ὡς ἔγγιστα πέντε ἑκατομμύρια ἀριθμοῦσα ἄθροισμα πιστῶν, εὐσταθῶς ἐν τῇ πίστει καὶ τῇ εὐσεβείᾳ ἡδραιωμένη καὶ πολλὴν ἤδη ἐν τῇ καθ' ἑαυτὴν αὐτοτελεῖ δράσει ἐπιδειξαμένη τὴν φιλοτιμίαν

καὶ εὐδοκίμῃσιν ὅσον γε ἀφορᾷ εἰς τὴν καλὴν τε συγκρότησιν τῶν κατ' αὐτὴν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἐπ' ἀντίθεσιν πάντων τῶν κλάδων τῆς κατ' αὐτὴν ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς.

Μετὰ τῆς πεποιθήσεως ταύτης τὰ οὕτω περὶ τῆς ἐν Πολωνίᾳ Ἐκκλησίας τῆ τοῦ Θεοῦ εὐλογία συνειλεσθέντα ἀνακοινοῦμενοι ἀδελφικῶς καὶ πρὸς τὴν ὑμετέραν γερασμίαν Μακαριότητα καὶ τὴν ἀγάπην καὶ εὐχαιρὸν ἀντίληψιν καὶ Αὐτῆς καὶ τῆς κατ' αὐτὴν Ἁγίας Ἐκκλησίας πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ταύτην καὶ τὸν προκαθήμενον αὐτῆς Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Βαρσοβίας καὶ πάσης Πολωνίας καὶ τὴν σὺν αὐτῷ Ἱερὰν Σύνοδον ἐπικαλούμενοι, διατελοῦμεν

(ἀφ' ἑσ' Ἰανουαρίου ιγ')

Τῆς ὑμετέρας γερασμίας Μακαριότητος
ἀγαπητός ἐν Χριστῷ ἀδελφός
† Ο ΚΩΝΙΠΟΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΝΕΑΙ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑΙ

Σύμπαν τὸ Ἑλληνικὸν διατελεῖ κατώδυνον ἐπὶ τῇ νέᾳ δοκιμασίᾳ τῆς τόσον πολυπαθοῦς Μεγάλῃς Ἐκκλησίας. Ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἀπηλάθη τῆς ἔδρας του ἔξω τῆς Τουρκικῆς ἐπικρατείας ἐπὶ τῷ λόγῳ δῆθεν ὅτι κατελέγετο εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἀνταλλαξιμῶν. Τοιαύτην ἀσέβειαν πρὸς τὰ ὅσια καὶ τὰ ἱερὰ τοῦ Ὁρθοδόξου Ἑλληνικοῦ Γένους δὲν εἶνε βεβαίως ἢ πρώτη φερά, καθ' ἣν ἐπιδεικνύει ἡ Τουρκία μετὰ τοσαύτης ἰταμότητος καὶ περιφρονήσεως πρὸς τὰ στοιχειωδέστερα τῶν αἰσθημάτων τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ ἱστορία ἔχει νὰ παρατάξῃ σειρὰν ὄλην μαρτυρικῶν Οἰκουμενικῶν Πατριαρχῶν καὶ ἄλλων ἱεραρχῶν, οἵτινες οὐ μόνον δεινῶς περιυβρίσθησαν καὶ ἐξηυτελίσθησαν, ἀλλὰ καὶ εἰς μαρτυρικὸν θάνατον ὑπεβλήθησαν. Ἀλλὰ τὸ σημερινὸν πραξικόπημα εἶναι χειρὸν καὶ δεινότερον παντὸς θανάτου οἰουδήποτε Πρωθιεράρχου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Καὶ εἶνε τὸ πραξικόπημα τοῦτο τῆς Τουρκίας πολὺ βαρύτερον, διότι δὲν ἀποτελεῖ ἀπλῶς μίαν ὑβριστικὴν περιφρόνησιν πρὸς τὰ θερησκευτικὰ αἰσθήματα τῆς ἐν τῷ Τουρκικῷ κράτει ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς μειονότητος, οὐδὲ δεσποτικὴν αὐθαιρεσίαν τῆς παλαιότερας Τουρκικῆς τυραννίας κατὰ τοῦ πνευματικοῦ ἀρχηγοῦ τῶν «ραγιαδῶν». Ἀλλὰ τὸ σημερινὸν σκαιὸν κατὰ τοῦ Πρωθιεράρχου τῆς Ὁρθοδοξίας πλῆγμα εἶνε ράπισμα βιαιότατον τοῦ σημερινοῦ ἀθρήσκου καὶ ὑπερρωβινιστικοῦ Ἰσλαμισμοῦ κατὰ πάσης τῆς Χριστιανωσύνης, κατὰ

τῆς ἐννοίας τῆς τιμῆς καὶ κατὰ τῆς διεθνοῦς ἀλληλεγγύης. Ἡ Τουρκία ἐν Λωζάνῃ ὑπέγραψε συνθήκην, οὐχὶ πρὸς μόνην τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ πρὸς ὁλόκληρον τὸ συγκρότημα τῶν δυνάμεων τῆς συνεννοήσεως συμβαλλομένη. Ἐν τῇ συνδιασκέψει ἐκεῖνη μακρότατος ἐγένετο περὶ τῆς θέσεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου λόγος, ἀγωνιώδεις δὲ κατεβλήθησαν προσπάθειαι διὰ νὰ πεισθῇ ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Τουρκίας, ὅτι ματαιοπονεῖ ζητῶν τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἐν ἣ ὠρίσθη αὐτῷ ἡ ἔδρα τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου ὑπὸ τῶν κανόνων τῆς Β' καὶ τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, οὐδὲ θὰ ὑπέγραφέ ποτε ἢ Ἑλλὰς συνθήκην, μὴ ἐξασφαλίζουσαν τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει παραμονὴν τοῦ Πατριαρχείου, καὶ, κατ' ἀκολουθίαν, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου. Δὲν δύναται δ' ἄρα ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, οἰοσδήποτε κἂν ᾖ, νὰ θεωρηθῇ ἀνταλλάξιμος, ὡς ἀρρήκτως συνδεδεμένος πρὸς τὸν ὃν ἀντιπροσωπεύει μετὰ τῆς περὶ αὐτὸν Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου θεσμόν.

Τὸ ὑπὸ τῆς Τουρκίας λοιπὸν καταφερόμενον σημερινὸν πλῆγμα κατὰ τοῦ προσώπου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, ἀποτελοῦν πλῆγμα κατ' αὐτοῦ τοῦ θεσμοῦ τοῦ Οἴκου. Πατριαρχείου, προσβάλλει σοβαρότατα τὴν ὑπ' αὐτῆς ὑπογραφείσαν συνθήκην τῆς Λωζάνης, ἄλλαις λέξεσιν ὁλόκληρον τὴν ὁμάδα τῶν πρὸς ἃ συνεβλήθη ἐθνῶν. Τοῦτο φαίνεται κατανοήσας σύμπας ὁ πεπολιτισμένος χριστιανικὸς κόσμος, ἐὰν κρίνωμεν ἐκ τῆς βαρυτάτης ἐντυπώσεως, τὴν ὁποίαν ἐνεποίησεν ἡ πρωτόκουστος αὕτη αὐθαιρεσία τῆς Τουρκίας.

Καὶ τὸ μὲν Ὁρθόδοξον Ἑλληνικὸν Γένος, συναγοῦν μετὰ τοῦ ἐξορίστου ποιμενάρχου ἐπὶ τῇ νέᾳ δοκιμασίᾳ τῆς μαρτυρικῆς Πρωτοθρόνου ἐν τῇ Ὁρθοδοξίᾳ Ἐκκλησίας, δὲν ἀπελπίζεται ὡς πρὸς τὴν θᾶπτον ἢ βράδιον ἀποκατάστασιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου εἰς τὴν ἱερὰν ἔδραν καὶ ἑαυτοῦ καὶ τῶν προκατόχων του. Ὁ δὲ Χριστιανισμὸς, ὁ ἀνεχθεὶς μέχρι σήμερον, ἢ καὶ εὐνοήσας ἔτι, τὴν παραμονὴν τῆς βαρβάρου ταύτης λύμης ἐν μέσῳ τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ, ἄς μεριμνήσῃ πῶς εἰς τὸ μέλλον θὰ ἐξυγιανθῶσι ἀπὸ τοῦ ἄγους τούτου χώρου κρείσσονος τύχης ἄξιαί, ὡς μαρτυρεῖ ὁ πρὸ αἰῶνων ἀκμάσας πολιτισμὸς τῶν λαῶν των.

ΟΜΙΛΗΤΙΚΟΝ ΣΧΕΔΙΑΣΜΑ

‘Ο Τελώνης και ὁ Φαρισαῖος
Λουκ. Κυρ. ΙΣΤ’.—8 Φεβρουαρίου

«Πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται· ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται». (Λουκ. 18,14).

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.—Ἡ αὐτὴ πρόθεσις σὺρει καὶ τοὺς δύο τοῦτους ἀνθρώπους πρὸς τὸν ναβόν: «ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι». Ποία ἔμως διαφορὰ ψυχικῆς διαθέσεως; . . . Ἐντεῦθεν καὶ ἡ περὶ αὐτοῦ διάφορος τοῦ Θεοῦ κρίσις. . . —Θαυμασία κλεις, δι’ ἧς ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία ἀνοίγει τοῦ Τριῦδος τὴν περίοδον· περίοδον ἐξαιρετικὴν συντριβῆς, περισυλλογῆς, μετανοίας, νηστείας καὶ προσευχῆς. Διὰ τῆς παραβολῆς τοῦ τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου προλαμβάνει ἡ Ἁγία Μήτηρ ἡμῶν Ἐκκλησία νὰ μᾶς ἐποδείξῃ: ποῦ εἶναι ὁ μεγαλύτερος κίνδυνος καὶ σκόπελος πρὸς κατέρθωσιν τῆς ἀρετῆς ἀφ’ ἑνός, καὶ ἀφ’ ἑτέρου ποῖον εἶναι τὸ θεμέλιον τοῦ κατὰ Θεὸν βίου. . . — Ἐν τῇ παραβολῇ ταύτῃ φαίνεται ἐναργῶς ἡ ἀλήθεια ὅτι: ὁ Θεὸς τοὺς ὑποῦντας ἑαυτοὺς ταπεινοῖ, τοὺς δὲ ταπεινοῦντας ἑαυτοὺς ἀνυψοῖ. ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ.— Α’ Διατὶ ταπεινοὶ τοὺς ὑψοῦντας ἑαυτοὺς; Β’ Διατὶ ἀνυψοῖ τοὺς ταπεινοῦντας ἑαυτοὺς;

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.— Διατὶ ὁ Θεὸς ταπεινοῖ τοὺς ὑψοῦντας ἑαυτοὺς;

—1. Διατὶ τὴν ψευδῆ αὐτῶν θρησκείαν. Δύναται οἱ τοιοῦτοι Φαρισαῖοι διὰ παντὸς μέσου νὰ διαλανθάνωσι τὴν προσοχὴν τῶν ἀνθρώπων· ἀλλὰ πῶς θὰ ἐξαπατήσωσι τὸν Θεόν; Σέβεται Θεὸν καὶ εἶναι θρησκεία ἡ συγκέντρωσις εἰς τὸ «ἐγώ»; Εἶναι θρησκεία τὸ καιεὶν λιθανωτόν, ποῦ; ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὸ ἴδιον «ἐγώ»; . . . Καὶ εἶνε προσευχὴ ἡ προσευχὴ τοῦ Φαρισαίου;

1. Διατὶ τὴν ψευδῆ κρίσιν περὶ τοῦ ἑαυτοῦ τῶν: Φαντάζονται ἑαυτοὺς ἀγίους καὶ εἶναι μὴδὲν . . . ὑπερέτερον τῶν ἄλλων καὶ εἶναι οἱ χειρότεροι πάντων. . .

3 Διατὶ τὴν κακεντρέχειαν αὐτῶν: Εἶναι δυνατὸν νὰ ἴσταται τις πλησίον τοῦ Θεοῦ, ὅταν ὁμιλῇ μετὰ τοσαύτης περιφρονησεως περὶ τῶν ἄλλων καὶ ὅταν θέλῃ νὰ καταρρίπτῃ τοὺς ἄλλους διὰ νὰ ἐπιπλῆ αὐτός;

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ Διατὶ ἀνυψοῖ τοὺς ταπεινοῦντας ἑαυτοὺς;

1.—Ἡ θρησκεία αὐτῶν εἶνε ἀληθής: ἂν ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ κόσμου ὁ Τελώνης καὶ οἱ τελωνικῶς ἑαυτοὺς ταπεινοῦντες θεωροῦνται καταδικασμένοι, ὁ Θεὸς δὲν ἐπηρεάζεται ἀπὸ τὴν κρίσιν ταύτην. . . Εἶναι προφανῆς ἡ εὐκρίνεια ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ Τελώνου. Ἐὰν περὶ ἑαυτοῦ ποιῆται λόγον, πρᾶττε: τοῦτο, ἵνα δείξῃ πόσον εἶναι μακρὰν τοῦ Θεοῦ καὶ ἄξιός τοῦ θεοῦ ἐλεεσθαι. . .

—2. Ἡ ταπεινοφροσύνη: 1. Ὁδηγεῖ τὸν ἁμαρτωλὸν πρὸς τὸν Θεόν. 2. Στεροῖ ἐν τῇ πρὸς τὸν Θεὸν φιλῆ. 3. Ἀναφέρει τὰ πάντα εἰς τὸν Θεόν πρὸς δόξαν αὐτοῦ. 3. Ἐμπεδώνει τὴν πρὸς τοὺς ἄλλους ἀγάπην.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.—Τὸ πάθημα τοῦ Φαρισαίου εἶναι ἀνάγκη νὰ πείσῃ πάντα φροντίζοντα διὰ τὴν ψυχικὴν αὐτοῦ σωτηρίαν. 1. ὅτι οἱ «τυπικισμοὶ» καὶ αἱ ἐκτέλεισις ἐξωτερικῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων εἶναι ἀνωφελεῖς, ἂν τὸ «ἐσωτερικόν» τῆς ψυχῆς εἶναι ἀντιχρισ-

στιανικόν. 2. Καὶ ἂν ἀκόμη ἠθέλομεν προχωρήσει εἰς τὸ στάδιον τῆς δικαιοσεως, πρέπει νὰ θεωρῶμεν ἑαυτοὺς «γῆν καὶ σπαθόν»... Ἡ χάρις, ἧς ἠξιώθη παρὰ τοῦ Θεοῦ ὁ Τελώνης, ἄς διαφωτίσῃ πάντας ὅτι εἰς τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς φθάνομεν διὰ τῶν τελωνικῶν στεναγμῶν καὶ δακρῶν. . . Ὡ Κόρις, τῆς «μετανοίας τὴν πόλιν ἀνοίξον ἡμῖν»... Ἐαρροῦντες εἰς τὸ ἔλεος τῆς εὐπλαγχνίας σου ἐπαναλαμβάνομεν μετ’ ἀπείρου ἐπισημοσύνης, ὡς ὁ Τελώνης: «Ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς».

E. I. K.

ΣΧΟΝΙΚΑ

Η ΑΠΕΛΑΣΙΣ ΤΗΣ Α.Θ.Π. ΤΟΥ ΟΙΚ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

Μετὰ πολλὰς καὶ ἐπανειλημμένας συζητήσεις ἡ ἐπὶ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν πληθυσμῶν μικτὴ ἐπιτροπὴ κατέληξεν εἰς τὴν ἀπόφασιν ὅτι ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἶκ. Πατριάρχης Κωνσταντίνος ὁ ΣΤ’ ὡς ἄτομον ἦτο ἀνταλλίξιμος, καὶ ἐκήρυξεν ἑαυτὴν ἀναρμοδίαν ν’ ἀποφασίσῃ ἂν ἔνεκα τοῦ ἀξιώματος αὐτοῦ ἐπεβάλλετο ἡ ἐξαίρεσις ἀπὸ τῆς ἀνταλλαγῆς. Δὲν ἀπητήθη κατόπιν τούτου πολὺς χρόνος, ἵνα παρασκευασθῶσι τὰ τῆς ἐκτελέσεως τῆς εἰλημμένης ἐκ τῶν προτέρων ἀποφάσεως τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἀγκύρας περὶ ἀπελάσεως τοῦ Οἴκου. Πατριάρχου. Τὴν 6ην τῆς πρωίας τῆς προχθῆς κατὰ τὰς ἐν Κ)πόλει πληροφορίας τῶν ἐφημερίδων ἀστυνομικὴ δύναμις παραβιάζουσα τὸ ἄσυλον τοῦ Πατριάρχου διέκοψε τὴν τηλεφωνικὴν συγκοινωνίαν καὶ διέταξαν νὰ εἶναι ἕτοιμος ἐντὸς 10’ πρὸς ἀναχώρησιν. Αἱ δίκαιαι διαμαρτυρίαι τοῦ καταδικασμένου ἤδη εἰς τὴν ἐξορίαν δὲν εἰσηκούσθησαν, καὶ ἡ Α.Θ. Παναγιότης ἐξῆ ἀγκάσθη νὰ ἐπιβῇ τοῦ ἀναμένοντος αὐτοκινήτου. Ὡδηγήθη πρῶτον εἰς τὴν ἀστυνομίαν μετὰ τοῦ Μ. Πρωτοσυγγέλλου καὶ μετ’ ὀλίγον εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν τοῦ Σιρκετζῆ, ἐν ᾧ ἀκόμη οὐδεὶς εἶχε γνῶσιν τοῦ ἐφαρμοζομένου βιαίου τούτου μέτρου. Καὶ τὴν 9 30’ π. μ. ἐξεκίνησε διὰ τῆς συμβατικῆς ἀμαξοστοιχίας κατευθυνόμενος εἰς Θεσσαλονίκην.

Ἡ εἶδησις τῆς ἀπελάσεως τοῦ Πατριάρχου γνωσθεῖσα εἰς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει προὔκλεισε ζῶηράν τὴν συγκίνησιν καὶ τὴν ταραχὴν τῶν χριστιανῶν, ὡς ἦτο ἐπόμενον.

Ἡ πρώτη ἀνεπίσημος περὶ τοῦ πραξικοπήματος τούτου εἶδησις ἐφθασεν ἐνταῦθα ἀπὸ τῶν πρωϊνῶν ὥρων τῆς προχθῆς, ἐπεβεβαιώθη δὲ καὶ ἐπισήμως πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τὴν 6 μ. μ.

* *

Ἄμα λαβὼν γνῶσιν τῆς εἰδήσεως ταύτης ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἀπέλυσε τὴν κάτωθι ἐγκύκλιον

πρὸς τὸν Ἱ. Κλήρον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.
Ἀριθ. Πρωτ. 817

Πρὸς τοὺς εὐλαβεστάτους Ἐφημερίους
τῶν Ἱ. Ναῶν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς

Μετὰ βαθυτάτου ψυχικοῦ ἄλγους ἀναγγέλλοντες τὴν ὑπὸ τῶν Τούρκων ἀπέλασιν τοῦ Παναγ. Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντίνου ΣΤ' ἀπὸ τῆς περιδόξου καὶ καθγιασμένης Ἐδρας Αὐτοῦ, παραγγέλλομεν ὅπως τὴν Κυριακὴν κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν μνημονεύσητε τοῦ ὀνόματος τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, εἰς τὸ τέλος δὲ αὐτῆς τελήσητε ἰδιαιτέραν δέησιν ἵνα ὁ Κύριος ἐπιβλέψῃ ἐπὶ τὸν χεημαζόμενον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχικόν Θρόνον, προστατεύσῃ καὶ στηρίξῃ ἐν τῇ Χριστιανικῇ πίστει τὸν ἀπὸ τοῦ πνευματικοῦ αὐτοῦ ποιμένος ἀπορφανισθέντα εὐσεβῆ λαόν».

Κατόπιν τῆς ἐγκυκλίου ταύτης ἐτελέσθησαν κατα-
νυκτικαὶ δεήσεις ὑπὲρ τῆς Α. Θ. Π. Εἰς ἅπαντας
τοὺς ἱερούς ναοὺς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

***

Ἐν τῇ συνεδριαζούσῃ προχθὲς τὴν ἐσπέραν Ἐθνοσυνελεύσει μετὰ τὴν ἐπίσημον ἀναγγελίαν τοῦ θλιβεροῦ γεγονότος ἅπαντες οἱ ἀρχηγοὶ τῶν διαφόρων πολιτικῶν ὁμάδων διὰ λόγων ἐρηνηνευτικῶν τοῦ ἐθνικοῦ συναισθήματος διεμαρτυρήθησαν κατὰ τοῦ πραξικοπήματος, ἀποτελοῦντος καταπάτησιν τῶν ἀνεγνωρισμένων δικαιωμάτων τῶν θρησκευτικῶν καὶ ἐθνικῶν μειονοτήτων καὶ ἐκαυτηρίασαν τὴν προκλητικὴν αὐθαιρέσιαν τοῦ Τουρκ. κράτους. Ἀπεφασίσθη ἀκολούθως ἡ τηλεγραφικὴ διαμαρτυρία πρὸς τὰς ξένας Βουλὰς καὶ εἰς ἔνδειξιν θλίψεως καὶ διαμαρτυρίας διεκόπη ἡ συνεδρία.

***

Προχθὲς ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ὡς Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀπέστειλε πρὸς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν Ἐκκλησιῶν Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς τὸ ἐπόμενον τηλεγράφημα:

«Ἡ σκληρότης τῶν Τούρκων κατὰ τῶν Χριστιανῶν, ἡ δι' ἀπεριγράπτου θηριωδίας μέχρι τοῦδε ἐκδηλωθεῖσα, ὠδήγησεν αὐτοὺς καὶ μέχρι τῆς ἀνηκούστου βίας κατὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντίνου τοῦ ΣΤ', βαναύσως συλληφθέντος καὶ ἀπελαθέντος ἐκ τῆς ἑδρας του.

Ἐπὶ αἰῶνος οἱ Τεῦρκοι ἀπανθρώπως ἀπηγγόνισαν τὸν πατριάρχην Γρηγόριον Ε', σήμερον, πρὸ τῶν ὁμμάτων τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου καὶ κατὰ παράβασιν διεθνῶν συνθηκῶν, ἀπελαύνουσι τὸν Πατριάρχην Κωνσταντίνον ΣΤ', ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς καταλύσεως τοῦ Πατριαρχείου, ὅπερ ἐπὶ αἰῶνας

ὑπῆρξε κέντρον τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, δι' οὗ ἀνεγεννήθη ἡ Εὐρώπη.

»Ἡ πράξις τῶν Τούρκων ἀποτελεῖ καιρὸν πλήγμα κατὰ τῆς ὑπάρξεως τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐν ταῖς κατεχομέναις ὑπὸ τῶν Τούρκων χώραις. Παρακαλοῦμεν τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς, ὅπως ὑψώσουν φωνὴν καὶ προτρέψουν τοὺς λαοὺς αὐτῶν, ἵνα ἐπέμβουν πρὸς ἀνακοπὴν τοῦ κατὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ διωγμοῦ ἐκ μέρους τῶν Τούρκων καὶ πρὸς ἐπάνοδον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου εἰς τὴν ἑδραν του.»

***

Πρὸς τὴν Α. Θ. Π. ἐτηλεγράφησεν ὡς ἑξῆς ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος:

«Κατόδυνον τὴν ψυχὴν προσαγορεύομεν Ὑμ. Παναγιότητα σκληρῶς ὑπὸ τῶν πολυεπίμων τοῦ Χριστιανισμοῦ διωχθεῖσαν ἐκ τῆς καθγιασμένης Αὐτῆς ἑδρας. Ἐκφράζομεν ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀπειρὸν σβάσμον καὶ συμπάθειαν».

***

Ἐπίσης ἡ Α. Μακαριότης ἀπηθύνη πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν τὴν ἐνόλουθον παρρητικὴν ἐγκύκλιον:

Πρὸς τὸν εὐσεβῆ Ἑλληνικὸν λαόν
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς

Καίτοι ἐσυνηρίσαμεν ἤδη εἰς τὰς συμφοράς, μακρὰν περίοδον συμφορῶν ἀπὸ ἐτῶν διερχόμενοι, καίτοι πρὸ ὀλίγου εἶδομεν τὴν ἀπερίγραπτον μικρασιατικὴν καταστροφὴν, ἐκ τῆς ὁποίας δὲν δύναται εἰσεῖτι νὰ συνέλθῃ ἡ φιλιότης ἡμῶν πατρίδας, ὅμως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἡ ἐκδίωξις ὑπὸ τῶν Τούρκων ἐκ τῆς ἑδρας του δικαίως δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἡ μεγίστη τῶν μέχρι τοῦδε συμφορῶν.

Ἐκρέμασαν πρὸ ἐνὸς αἰῶνος οἱ Τεῦρκοι τὸν ἱερόν καὶ μέγαν ἐθνομάρτυρα πατριάρχην Γρηγόριον τὸν Ε', ἀλλ' ἡ βάνουσι σύλληψις καὶ ἐκδίωξις τοῦ Κωνσταντίνου ΣΤ' εἶνε πλήγμα ἀσυγκρίτως βαρύτερον κατὰ τῆς ἀγίας πίστεως ἡμῶν. Διὰ τοῦ φόβου τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου ἐζήτησαν οἱ τύραννοι νὰ ἐκφοβίσωσι τοὺς ἥρωας τοῦ 1821 καὶ νὰ πείσωσι τὸ ἐξεγερθὲν ἔθνος εἰς ὑποταγὴν ἀλλὰ διὰ τῆς ἐκδίωξεως τοῦ πατριάρχου Κωνσταντίνου ζητεῖται ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῆς Χριστιανικῆς πίστεως ὅχι ἀπλῶς ἡ προσβολὴ κατ' αὐτῆς, ἀλλ' ἡ κατάργησις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ ἡ ἐκρίζωσις τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας.

Τὸ ἀσεβὲς πραξικόπημα τοῦτο ἀποτελεῖ τὸ κορύφωμα τῶν κατ' αὐτῆς διωγμῶν. Ἐντεῦθεν ἡ μεγίστη καὶ βαθυτάτη θλίψις τοῦ εὐσεβοῦς ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ. Δὲν πρέπει ὅμως τὸ αἶσθημα τοῦτο νὰ ἐπισκοτίσῃ τὴν διάνοιαν ἡμῶν καὶ

να περιορισθῆ ἀπλῶς εἰς ἐκδήλωσιν ἀσυγκρατήτου ἀγανακτήσεως. Διέρχεται τὸ ἔθνος ἡμῶν μίαν τῶν πολλῶν αὐτοῦ δοκιμασιῶν, πρέπει δὲ νὰ ἔχωμεν πεποίθησιν ὅτι δὲν θὰ βροδύνη νὰ ἀποκαλυφθῆ ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ, ἀρκεῖ μόνον ἡμεῖς νὰ συνέλθωμεν ἐκ τῆς νέας ταύτης τρομερᾶς δοκιμασίας καὶ σωφρονήσωμεν.

Ἦδη ἔχομεν ἐν μέσῳ ἡμῶν τὸν ὑπὸ τῶν Τούρκων ἐκδιωχθέντα σεπτὸν πρωθιεράρχην τῆς καθόλου Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ περιβάλωμεν διὰ τοῦ ἀπείρου ἡμῶν σεβασμοῦ καὶ τῆς συμπαθείας.

Δὲν πρέπει ν' ἀποβάλωμεν τὴν ἐλπίδα ὅτι, ἀφοῦ ἐπὶ τόσους αἰῶνας, οὔτε πῦρ, οὔτε μάχαιρα, οὔτε ἀγχονὴ ἴσχυσαν νὰ σαλεύσωσι τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, δὲν θὰ κατορθώσῃ τοῦτο οὔτε ἡ ἐξορία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου. Ὅπως δὲ κατὰ τὸν ὑπερθαύμαστον καὶ ἐνδοξότατον ἑλληνικὸν ἀγῶνα τὸ μαρτύριον τοῦ Γρηγορίου Ε' ὑπῆρξε διὰ τὸ ἀγωνιζόμενον ἔθνος πηγὴ ἀνεξαντλήτου ἠθικῆς δυνάμεως, τοιοῦτοτρόπως καὶ ἡ ἐξορία τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντίνου ἄς γίνῃ σύνθημα ἀνανήγ εως καὶ πηγὴ ἠθικῆς δυνάμεως πρὸς ἀνόρθωσιν.

Διὰ τῆς διαιρέσεώς μας ἐφθάσαμεν εἰς τὸ σημεῖον νὰ ἴδωμεν τὸν Πατριάρχην ἐκδιωκόμενον ὑπὸ τῶν Τούρκων διὰ τῆς ὁμοιοῦσας καὶ τῆς ἐνώσεως δυνάμεθα νὰ ἐγερθῶμεν ἐκ τῆς ἐσχάτης ταύτης ταπεινώσεως καὶ νὰ ἐπανακτήσωμεν τὴν ἀπολεσθεῖσαν δόξαν.

ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΝΩΘΗΤΕ! Οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες ἄς δώσωσι τέρμα εἰς τὰς ἐσωτερικὰς διαμάχας, τὰς φθειρούσας τὰς ὑλικὰς καὶ ἠθικὰς δυνάμεις τῆς πατρίδος. Ἄς ζητήσωσιν εἰλικρινῶς καὶ ἄς εὕρωσιν ἀμέσως τοὺς τρόπους τῆς λύσεως τῶν πολιτικῶν ζητημάτων, ἐν μόνον ἔχοντες ὅπ' ὄψιν, τὴν εὐμερίαν τῆς χώρας καὶ τὴν εὐτυχίαν τοῦ λαοῦ. Ὁ δὲ λαὸς ἄς σκεφθῆ σοβαρῶς ἐπὶ τῆς καταστάσεώς του, ἥτις δὲν δύναται νὰ παραταθῆ ἄνευ σοβαροτάτων κινδύνων Διότι, ἔνεκα τῆς ἐσωτερικῆς ἀνωμαλίας, ἐκτὸς τῶν ἄλλων συμφορῶν ἰδέαι ἀνατρεπτικαὶ εὐρον εὐκόλως εἴσοδον εἰς τὴν πατρίδα ἡμῶν, ἀπειλοῦσαι γενικὴν καταστροφὴν.

Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἄς συνέλθῃ καὶ ἄς προλάβῃ τὴν ἀπειλοῦσαν ταύτην καταστροφὴν. Ἄς ζητήσῃ νὰ προλάβῃ ἰδίως τὸν ἠθικὸν ἐκτροχιασμόν, εἰς τὸν κατήφορον τοῦ ὁποῦ σῦρεται ἀκάθεκτος ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία, καὶ ἄς ἐπανέλθῃ εἰς τὰς θρησκευτικὰς καὶ ἠθικὰς ἀρχὰς ἐπὶ τῶν ὁποίων πάντοτε ἐν τῷ παρελθόντι ἐστηρίζετο ἡ ζωὴ αὐτοῦ,

ἐξασφαλίζουσα εὐτυχίαν καὶ δόξαν.

Ἡ ἐν μέσῳ ἡμῶν παρουσία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, τοῦ πνευματικοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ὅλης ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ ζωντανοῦ συμβόλου τῶν ἱερωτάτων ἡμῶν παραδόσεων καὶ τῶν ἐλπίδων, ἄς γίνῃ ἀφορμὴ ἀνανήψεως καὶ ἀφετηρία νέας ζωῆς, ὡς πρὸ ἐνὸς αἰῶνος ἐγένετο τὸ τουρκικὸν ἀνοσιούργημα τοῦ ἀπαγχονισμοῦ τοῦ Γρηγορίου Ε'.

Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀγάπης ἔστω μετὰ ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Ἰανουαρίου 1925.

Διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

***

Τὰ Πανεπιστημιακὰ μαθήματα διακόπησαν τῇ πρωτοβουλίᾳ καθηγητῶν καὶ φοιτητῶν εἰς ἔνδειξιν πένθους καὶ διαμαρτυρίας· ἡ δὲ Πανεπιστημιακὴ Σύγκλητος ἀπεφάσισεν ὅπως διαμαρτυρηθῆ πρὸς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἑθνῶν καὶ τὰ Πανεπιστήμια τοῦ κόσμου, συνέταξε δὲ καὶ ἀπέστειλε πρὸς τὴν Α.Θ.Π. τὸ ἐπόμενον τηλεγράφημα:

«Ἡ Πανεπιστημιακὴ σύγκλητος συμπάσχουσα μεθ' ἀπαντος τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐπὶ τῷ πραξικοπηματι, δι' οὗ ἐν τῷ προσώπῳ τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος ἐπλήγη καιριώτατα ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἀνέθετέ μοι ὅπως διερμηνεύσω ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἀθήνησι Πανεπιστημίου τὸν βαθυτάτον πόνον, ἅμα δὲ τὴν ἔντονον διαμαρτυρίαν πρὸς τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς ἐπὶ τῇ μελετηθείσῃ προσβολῇ κατὰ τῆς περικλυτοῦ καθηγιασμένης ἕδρας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, προσβολῇ πληττούσῃ τὸν τε χριστιανικὸν καὶ πεπολιτισμένον κόσμον.

«Τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν, ἐκπρόσωπος, εἰπέρις καὶ ἄλλος, τῶν ἔθνικων αἰσθημάτων, ἀσπάζεται τὴν δεξιάν τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος, τὴν εὐλογίαν αὐτῆς ἐπικαλούμενον, καὶ ταχεῖαν εὐχεται τὴν ἀπόδοσιν δικαιοσύνης καὶ τὴν ἐπάνοδον γαληνῶν ἡμερῶν εἰς τὸ δεινῶς χειμαζόμενον Γένος.

Ὁ Πούτανις

I. ΖΕΓΓΕΛΗΣ

***

Ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῆς ἀπελάσεως τῆς Ἀ. Θ. Π. τοῦ Οἴκου Πατριάρχου ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, συνελθοῦσα αὐθημερὸν εἰς ἔκτακτον συνεδρίαν, μετ' εἰσήγησιν κατάλληλον τοῦ κ. Κοσμητοροῦ ἔγνω νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἐπὶ τῷ τουρκικῷ πραξικοπηματι ἀγανάκτησιν καὶ θλίψιν αὐτῆς διὰ τοῦ ἀκολούθου τηλεγραφήματος:

Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην [Θεσσαλονίκης].— Ἡ

Θεολογική Σχολή τοῦ Ἀθηνῶν Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου, συνελθοῦσα ἐκτάκτως ἐπὶ θλιβερωτάτῳ ἀκούσματι ἀπομακρύνσεως πανσέπτου Πρωθιεράρχου Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀπὸ παλαιγενοῦς ἔδρας Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, κατόδυνος ἐκφράζει ὑμετέρας πανσεβάστῳ Παναγιότητι βαθύτατον αὐτῆς ἄλγος, συμπονοῦσα μεθ' ὄλου ὀρθοδόξου Γένους καὶ συμπάσης Ὁρθοδοξίας, ἀλλὰ καὶ εὐελπιστοῦσα ταχεῖαν θεόθεν ἀποκατάστασιν.

Ὁ Κοσμήτωρ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΝΑ

***

Ἡ Ῥιζάρειος Ἐκκλησιαστικὴ Σχολὴ διέκοψε τὰ μαθήματα εἰς ἔνδειξιν πένθους καὶ διαμαρτυρίας διὰ τὸ κατὰ τοῦ Οἴκουμ. Πατριαρχείου ἀδίκημα.

Πρὸς τὴν Α.Θ. Π. τὸν Οἴκουμ. Πατριάρχην ἀπεστάλη πρὸς τοὺς ἄλλοις καὶ τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα τῆς Ῥιζαρείου Ἐκκλ. Σχολῆς:

«Ἡ ἐν Ἀθῆναις Ῥιζάρειος Ἐκκλησιαστικὴ Σχολὴ συμμεριζομένη συμπάθειαν πανελληνίου ἄλγους ἐπὶ ἀπη·εἰ διωγμῷ Ὑμετέρας θειοτάτης Παναγιότητος, δέεται τῷ Ὑψίστῳ ὑπὲρ ταχείας ἀποκαταστάσεως τῷ τῷ ἐνδόξῳ Αὐτῆς Θρόνῳ».

***

Οἱ φοιτηταὶ τῆς Θεολογίας αὐθορμήτως συνελθόντες συνέταξαν καὶ ἀπέστειλαν τῇ Α.Θ. Π. τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα:

«Οἱ Φοιτηταὶ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἀποστρυφῶντες μυσερὸν προξικότητα βαρβάρου λαοῦ καὶ συμμεριζόμενοι θλίψιν ὑμετέρας Παναγιότητος, διαμαρτυρόμεθα εἰς ἅπαντα πεπολιτισμένον κόσμον καὶ εὐχόμεθα ταχεῖαν ἀποκατάστασιν εἰς περικλαῖθρον ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους».

***

Οἱ φοιτηταὶ οἱ ἀπαρῖζοντες τὸ «φοιτητικὸν τμήμα τῆς Χ. Α. Ν.» ἐν συνελεύσει συνέταξαν καὶ ἀπέστειλαν πρὸς τὰς ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ φοιτητικὰς χριστιανικὰς ὀργανώσεις τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

«Βάρβαρον προξικότητα κατὰ Οἴκουμ. Πατριαρχείου ἐξεγείρει χριστιανικὴν μας συνείδησιν. Ἐπαύριον ἀγῶνος ὑπὲρ ἐλευθεριῶν δίδονται ἀφορμαὶ διεθνῶν προστριβῶν. Διαμαρτυρόμεθα παρακαλοῦντες ἐνώσητε μεθ' ἡμῶν διαμαρτυρίας σας. Ἐξορκίζομεν ἐν ὀνόματι αἱματηρῶν θυσιῶν συναδέλφων πεσόντων ὑπὲρ ἀνθρωπιστικῶν ἰδεωδῶν».

***

Σήμερον συνεκροτήθη ὀγκῶδες συλλαλητήριον διαμαρτυρίας, οὐκ ἔστιν ἀποσπασθῆναι οἱ φοιτηταὶ ἐν σώματι,

τὰ διάφορα λαϊκὰ σωματεῖα τῆς πρωτευούσης μετὰ τῶν σημαιῶν αὐτῶν, καὶ χιλιάδες λαοῦ κατηγανακτημένου ἐπὶ τῷ ἀπαισίῳ προξικότηματι.

***

Ὁ Σ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γεννάδιος ἀπέστειλε πρὸς τὸν Μ. Ἀρχιεπίσκοπον κ. Χρυσόστομον, τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως τὸ ἐξῆς ψήφισμα:

«Ἡ κοινοτικὴ ἀντιπροσωπεία, ἐν τῇ σημερινῇ ἐκτάκτῳ αὐτῆς συνεδρίᾳ, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Π. Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης καὶ κατόπιν εἰσηγήσεως αὐτοῦ περὶ τῆς γενομένης ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως ἀπελάσεως τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἴκουμ. Πατριάρχου Κωνσταντινίου τοῦ ΣΤ' ἐν προφανεῖ συγκινήσει ψηφίζει:

1) Συμμεριζομένη τὴν πανελληνίον κατάπληξιν καὶ συγκίνησιν ἐπὶ τῇ γενομένῃ πρωτακούστῳ καὶ προφανεῖ προσβολῇ κατὰ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἴκ. Πατριάρχου, ἀρχηγοῦ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως, ἐκδηλοῖ ἐπὶ τούτῳ τὴν βαθυτάτην θλίψιν καὶ τὸν ἀποτροπιασμόν αὐτῆς τε καὶ τῆς Ἑλληνικῆς ὀρθοδόξου κοινότητος καὶ ἐπαρχίας Θεσσαλονίκης. 2) Διαμαρτύρεται ἐπὶ τῷ βανδαλικῷ τούτῳ γεγονότι, διὰ τοῦ ὁποῦ κυρίως ἐπιδιώκεται τὸ μὲν ἢ ἐξουθένωσις τοῦ Οἴκουμ. Πατριαρχείου, τὸ δὲ ὁ διὰ τρομοκρατήσεως ἐκπατρισμός τοῦ Ἑλλ. ὀρθοδόξου στοιχείου Κων/πόλεως, παρὰ τὴν συνθήκην τῆς Λωζάννης καὶ παρὰ πᾶν ἀνθρώπινον δίκαιον.

3) Ἀντίγραφον τοῦ ψηφίσματος θὰ διαβιβασθῇ πρὸς τὴν Ἁγίαν καὶ Ἱεράν Σύνοδον τοῦ Οἴκ. Πατριαρχείου.

† Ὁ Θεσσαλονίκης ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ

Κοινοτικὴ ἀντιπροσωπεία

***

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Χαλκίδος κ. Γρηγόριος ἀπέστειλε πρὸς τὸν Μ. Ἀρχιεπίσκοπον τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα:

Μακ. Πρόεδρον Ἱ. Συνόδου, Ἀθῆνας
Βαθέως ἄλγουντες ἐπὶ ἀπελάσει Α. Θ. Π. τοῦ Οἴκ. Πατριάρχου, διαμαρτυρόμεθα ἐξ ὀνόματος εὐσεβοῦς λαοῦ καὶ ἱεροῦ κλήρου καθ' ἡμᾶς Μητροπόλεως διὰ τελεσθεῖσαν προσβολὴν κατὰ Ἀρχηγοῦ Ὁρθοδόξου, διαδηλοῦμεν τὴν ἄκραν συμπάθειαν ἡμῶν καὶ τὸν σεβασμὸν πρὸς τὸν χεимаζόμενον Οἴκουμ. Πατριάρχον.

† Ὁ Χαλκίδος ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

***

Ὁ δὲ Σεβ. Μητροπολίτης Καρυστίας κ. Παντελεήμων τὸ ἐξῆς ἐτηλεγράφησε:

Πανδημῶς ἐξεγερθεὶς λαὸς Καρυστίας φρικτῶ πρὸς Τουρκικῆς κακοσυργίας.

† Ὁ Καρυστίας ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

—Β' Γραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διορίσθη ὁ τέως Γραμματεὺς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν Ἱεροδ. Σπυρίδων Ἀλιβιζᾶτος καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα αὐτοῦ.

—Γραμματεὺς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν διορίσθη ὁ Ἱεροδ. Ἰάκωκος Βαβανάτος, Γραφεὺς δὲ ὁ Ἱεροδ. Παντελεήμων Παπαγεωργίου.

—Υπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Βοηθοῦ Ἐπισκόπου Βρεσθῆνης, ἐντολῇ τοῦ Μ. Ἀρχιεπισκόπου, κατηρτίσθη Ἐπιτροπεία ἐκ τῶν ἀρχιμανδριτῶν Π. Τζαβάρρα καὶ Π. Καλλιωντζή, καὶ τῶν πρεσβυτέρων Ἡλ. Ἀνδριακοπούλου, Ἰ. Ζησιμοπούλου, Λ. Παπαναστασίου, Δ. Βλυσίδου καὶ Π. Καλογερέση πρὸς μελέτην καὶ διοργάνωσιν τῆς ἐποπτείας τῶν ναῶν καὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἐν αὐτοῖς ὑπηρεσίας.

—Τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης Τρίτης ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος συνεκάλεσεν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ τοὺς Πνευματικοὺς ἱερεῖς πρὸς εἰδικὴν μελέτην τοῦ ζητήματος τῆς Ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως. Μετὰ τὸν ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καθορισμὸν τοῦ σκοποῦ τῆς συσκέψεως ὁ ἀρχιμ. Πορφύριος Κυριακίδης ἐποιήσατο εἰσήγησιν ἐπὶ τοῦ Μυστηρίου τῆς Ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως, ἀποχωρήσαντος δὲ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Βοηθοῦ Ἐπισκόπου Σταυρουπόλεως ἐπηκολούθησε λίαν ἐνδιαφέρουσα συζήτησις, καὶ ἐν τέλει κατηρτίσθη εἰδικὴ Ἐπιτροπεία ἐκ τοῦ Ἐπισκόπου Σταυρουπόλεως, τῶν ἀρχιμ. Π. Κυριακίδου καὶ Γ. Παπαγεωργιάδου καὶ τῶν Πρεσβυτέρων Γ. Μακρῆ καὶ Γ. Εὐστρατιάδου πρὸς προπαρασκευαστικὴν σχετικῆς μελέτης διὰ τὴν δευτέραν σύσκεψιν ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ ζητήματος.

—Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐν τῷ θεάτρῳ «Ἀλάμπρα» συνήλθον πλήθη γονέων ὅπως συσκαφθῶσιν ἐπὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τῆς ἐκλύσεως τῆς νεολαίας.

Ἐκ μέρους τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν παρόστη ὁ ἀρχιμ. Πρ. Καλλιωντζής. Ἡ συνέλευσις ἐψήφισε πρὸς τοῖς ἄλλοις τὰ ἑξῆς :

1ον) Καλεῖ τὴν κυβέρνησιν ὅπως πραγματοποιήσῃ τέλος τὴν πολλάκις ὑποσχεθεῖσαν, ἀλλὰ πάντοτε ἀναβαλλομένην λύσιν τῆς ἐπιτάξεως τῶν σχολείων.

2ον) Καλεῖ τὴν κυβέρνησιν ὅπως ἐφαρμόζουσα τοὺς κειμένους νόμους προστατεύσῃ τὴν κοινωνίαν καὶ ἰδίᾳ τὴν νεολαίαν ἐναντίον τῶν αἰσχροῶν ἀναγνωσμάτων καὶ θεαμάτων, τὰ ὁποῖα κατασχύνουν τὴν ἐθνικὴν πρωτεύουσαν καὶ μολύνουν διὰ τοῦ ἐκφυλισμοῦ ὀλόκληρον τὸ ἔθνος.

Αὐθήμερον ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Συλλόγου πρὸς διάδοσιν ὠφελίμων βιβλίων συνεκροτήθη διάσκεψις εἰδικῶν ὁργανώσεων πρὸς προστασίαν τῶν παρα-

πλαημένων νεανίδων, καθ' ἣν ἐκ μέρους τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς παρόστη ὁ Πρεσβύτερος Λουκάς Παπαναστασίου. Ἡ σύσκεψις προσέβη εἰς σχετικὰς ἀποφάσεις, περὶ ὧν καὶ εὐθὺς θὰ συνέλθῃ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

—Ἡ Ἱ. Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐξελέξατο Μητροπολίτην Δέρκων τὸν Φιλαδελφείας κ. Φώτιον (Μανιάτην,) ἕνα ἐκ τῶν σεμνοτέρων καὶ διαπρεπεστέρων Ἱεραρχῶν, ὅστις ἔδρασε καὶ ἀλλαχοῦ καὶ ἐν τῷ Πέραν Κων/πόλεως.

—Ἡ Σύνοδος ἐξελέξατο Ἐπίσκοπον ἐν Πέραν τὸν τέως Μ. Πρωτοσύγγελον κ. Κωνσταντῖνον ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦ Εἰρηνοπόλεως.

—Μητροπολίτης Μιτυλήνης ἐξελέγη ὁ Δυρραχίου κ. Ἰάκωβος ἀντὶ τοῦ Μιτυλήνης μετατεθέντος εἰς τὴν τῆς Φιλαδελφείας ἐπαρχίαν.

—Μ Πρωτοσύγγελος διορίσθη ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντίνου ΣΤ' ὁ πρῶτος γραμματεὺς τοῦ Πνευματικοῦ Δικαστηρίου κ. Πολύκαρπος.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΒΑΝΙΑΣ

Κατὰ πληροφορίαν ἐκ Τυρράνων ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ἀλβανίας Ἀχμέτ Ζώγου ἐκάλεσε τὸν πρόεδρον τοῦ ἐν Κορυτσᾷ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐν τῶν μελῶν αὐτοῦ ὅπως συνεννοηθῇ διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἀπὸ πολλοῦ ἀπαγορευθείσης ἐν ταῖς ἐκκλησίαις χρήσεως τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης.

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΘΕΣΣΟΝ

*Προκηρύσσει διαγωνισμὸν πρὸς συγγραφήν
Κατηχήσεως καὶ Ἱερᾶς Ἱστορίας
διὰ τὰ Κατηχητικὰ Σχολεῖα.*

Ὅροι διαγωνισμοῦ.

α') Ἡ Κατήχησις δεόν νὰ εἶναι γεγραμμένη εἰς γλώσσαν καθαρῆσαν μὲν, ἀπληραμένην ὅμως ἀρχαϊσμῶν, ἀπλὴν καὶ εὐληπτον, νὰ εἶναι δὲ κατὰ τὸ δυνατόν σύντομος μὲν ἀλλὰ πλήρης. Ὡσαύτως δὲ καὶ ἡ Ἱερὰ Ἱστορία. β') Οἱ διαγωνισθησόμενοι ὀφείλουσι νὰ ἀποστείλωσι μέχρι τῆς 30 Ἀπριλίου ἔ. ἔ. εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν ἐντὸς μεγάλου φακέλλου τὰ χειρόγραφα, ἐφ' ὧν νὰ σημειῶσι Γραφικὸν τι ρητόν. Ἐντὸς τοῦ μεγάλου τούτου φακέλλου ὀφείλουσιν ἐπίσης νὰ θέσωσιν ἕτερον μικρὸν τοιοῦτον, περιέχοντα φύλλον χάρτου, ἐφ' οὗ νὰ σημειοῦται τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως καὶ τὸ Γραφικὸν ρητόν, τὸ ἐπὶ τῶν χειρογράφων.

γ') Ἐπιτροπὴ ὁρισθησομένη ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου θὰ κρίνῃ τὰ ὑποβληθησόμενα χειρόγραφα καὶ θὰ ἀπονείμῃ χιλιόδραχμον ἀμοιβὴν εἰς τὸν συγγραφέα τῆς τελειότερας Κατηχήσεως καὶ ἕτερον χιλιόδραχμον ἀμοιβὴν εἰς τὸν συγγραφέα τῆς τελειότερας Ἱερᾶς Ἱστορίας.

δ') Τὴν ἐκτύπωσιν τῶν ἔργων θὰ ἀναλάβῃ ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ παραχωροῦσα εἰς τοὺς συγγραφεῖς ἀνὰ 100 ἀντίτυπα ἕξ ἐκάστου ἔργου δωρεάν.

Ἐντολῇ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
ὁ Πρωτοσύγγελλος ΜΙΧΑΗΛ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Σταγιάδων Δηλοποιεῖ ὅτι: τὴν 1ην, 8ην καὶ 15ην Φεβρουαρίου 1925 καθ' ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐνεργηθῆσεται ἐν Καλαμπάκῃ καὶ εἰς τὸν συνῆθη τῶν δημοπρασιῶν τόσον πλειοδοτικὴ δημοπρασία περὶ ἐνοικιάσεως τοῦ δικαίωματος ὁλοτομίας 40 κυβ. μέτρων ξυλίας οἰκοδομησίμου καὶ 10.000 ὀκάδων ξυλανθράκων ἐκ τοῦ δάσους Σταγιάδων τῆς ἄνω Ἱ. Μονῆς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐγκριμμένου πίνακος ὁλοτομίας 1925. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Σταγιάδων τῇ 15 Ἰανουαρίου 1925. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον Παρθένιος Στάμος Ἱερομόναχος, Μελέτιος Κωνσταντίνου, μοναχός, Κόριλλος Ἰωάννου, μοναχός.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Ὀλυμπιακῆς προκηρύσσει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πρὸς ἐκποίησιν 1500 ὀκάδες οἴνου καὶ 100 ὀκάδες οἶνουπνεύματος τῆς Μονῆς συμφώνως τῇ ταυταριθμῷ διακηρύξει αὐτοῦ. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται τὴν 2 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Δευτέραν καὶ καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐν Ἐλασσάνῃ καὶ ἐν τῷ συνῆθει τόπῳ δημοπρασιῶν. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Ὀλυμπιακῆς τῇ 16—1—1925. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον Ἀρχ. Θεοφάνης Παπαδόπουλος Ἀρχ. Νεόφυτος Σάρρος.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Σταγιάδων δηλοποιεῖ ὅτι: τὴν 1ην, 8ην καὶ 15ην Φεβρουαρίου 1925 καθ' ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐνεργηθῆσεται ἐν Καλαμπάκῃ καὶ εἰς τὸν συνῆθη τῶν δημοπρασιῶν τόσον πλειοδοτικὴ δημοπρασία περὶ ἐκποιήσεως ἐνός βοός ἀροτήρος γενηρακτός τῆς ἄνω Ἱ. Μονῆς. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Σταγιάδων τῇ 15 Ἰανουαρίου 1924. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον Καλλίνικος Σακκάς Ἀρχιμ. Ἀνθίμος Τσίγγας μοναχός Μελέτιος Σκυλοδήμος μοναχός,

Ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πρὸς ἐκποίησιν τὴν 15ην Φεβρουαρίου 1925 ἐν Δερβενίῳ μὲν τὰ ἀλώνια Κάπερνα περιφερίας Πόργου καὶ 3000 ὀκαδ. καυσόξυλα ἐξ ἐλαίων, ἐν Κιάτῳ δὲ μία σταφιδάμπελος ἐξ ἐνός καὶ ἡμίσεως περίπου στρέμματος, ἅπαντα κτήματα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Προφῆτου Ἡλιῶ Ζαχόλης. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον Γερμανός Ἀνδρικόπουλος, Χαρίτων Ζήρης.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Σιάθῳ Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἐθαγγελισμοῦ διακηρύττει ὅτι: συνέσεια τῆς ὑπ' ἀριθ. 5578 παρελθόντος ἔτους διαταγῆς τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμεῖου ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἢ διετῆς ἐνοικίασις τοῦ παρὰ τὸν Ἅγιον Γεώργιον τῆς περιφερίας Σιάθου ἀγροῦ τῆς Μονῆς πρὸς ἐκμετάλλευσιν τὴν 11ην τρέχοντος μηνός Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐνώπιον τοῦ συμβουλευιογραφουδτος Εἰρηνοδίκου Σιάθου κατὰ τὸν συνῆθη τῶν δημοπρασιῶν τόπον τῆς πόλεως Σιάθου

ὅπῃ τοὺς ὅρους τῆς ταυταριθμοῦ διακηρύξεως, ἧς πάντες οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσιν γνώσιν προσερχόμενοι καθ' ἐκάστην εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Μονῆς ἢ εἰς τὸ ἐνταῦθα Κοινοτικὸν Κατάστημα. Σκιάθος τῇ 1 Ἰανουαρίου 1925. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Σιάθῳ Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἐθαγγελισμοῦ Δαμιανός Παρίσης Ἀρχ. μ. Θεόφιλος Σ. Μποουσιόπουλος, Παφνούτιος Παπαγγέλου.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ὀρθοκωστᾶς διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως 1) ἢ καθύς δέκα χιλιάδων στατήρων ἀσθέστου εἰς τὰς θέσεις Μουσάτον, Ἐσκαμπὸν καὶ πέριξ Μονῆς εἰς τὰς καμίνους τῆς Μονῆς μὲ πρῶτην προσφορὴν ὀριζομένην δραχ. 80)00 κατὰ στατήρα 2) ἢ κατασκευὴ δέκα χιλιάδων διαδῶν ξυλανθράκων μὲ πρῶτην προφορὰν 10)00 κατ' ὀκάν. Ἡ ἐργασία θὰ ἀρχίσῃ μετὰ τὴν ἐγκρίσιν τῆς ὁλοτομίας ὅπῃ τῆς ἀρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς ἀμφοτέρων. Ἡ δημοπρασία γενήσεται ἐν Ἀγ. Ἀνδρέᾳ ἐνώπιον τοῦ συμβουλευιογράφου καὶ ἐνός μέλους τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου τὴν 7ην Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην μέχρι τῆς 12ης τῆς μεσημβρίας, κατὰ τοὺς ὅρους τοὺς κατατεθημένους ἐν τοῖς γραφείοις καὶ τῆς κοινότητος Ἀγ. Ἀνδρέου, ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσιν γνώσιν. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ὀρθοκωστᾶς τῇ 3 Ἰανουαρίου 1925. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον Γρηγόριος Ἀλυφαντῆς, Ἱερομόναχος Στραφεῖμ Χαρμαντάς.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Πρὸς τοὺς κ. κ. Συνδρομητὰς τῆς «Ἐκκλησίας» Παρακαλοῦνται θερμῶς οἱ λαμβάνοντες τὴν «Ἐκκλησίαν» ὅπως σπεύσωσι μέχρι τοῦ τέλους τοῦ προσεχοῦς Ἀπριλίου νὰ ἐμβάσωσι τὴν συνδρομὴν τῶν διὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος 1925 πρὸς τὸν Ταμεῖον τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμεῖου κ. Α. Παπαδάτον, οὗ τὴν ὑπογραφήν θὰ φέρωσι ἐφεξῆς αἱ ἐξοφλητικαὶ ἀποδείξεις. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει θὰ διακοπῇ ἢ πρὸς αὐτοὺς ἀποστολῇ τοῦ φύλλου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ,
ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ } ΕΞΩΤΕΡ. ΔΡΧ. 50—ΕΞΩΤΕΡ. ΦΡ. ΧΡ. 50
                  } ΑΜΕΡΙΚΗ ΔΟΛΛ. 3
                  } ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
                  } Ο ΦΩΚΙΑΣ ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ
                  } Ο ΓΟΥΤΥΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓΙΛΑΒΩΣ ΠΟΥΚΑΡΠΟΣ
                  } ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
                  } ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΝΑ
                  } Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου
Γραφεῖα: Μέγαρον Ἀρχιεπισκοπῆς, Φιλοθέης 6, Ἀθήναι
Τύποις: «Φαίγιος», Σταδίου 33, Ἀθήναι